

materiaal vooraf te gaan en hierdoor kan een aanzienlijke tijdsbesparing verkregen worden. Maar dit geldt geenszins uitsluitend voor de logaritmische diagrammen!

Verder is het volstrekt niet waar, dat de betekenis, die aan de resultaten van een steekproef moet worden toegekend, „valt of staat” met het al of niet representatief zijn van deze steekproef, wat betreft de verdeling der inkomens. In dergelijke gevallen, men denke aan de meeste budgetonderzoekingen, kan de methode van het herwegen der resultaten dikwijls met groot succes worden toegepast.

De suggestie, dat een massa, waarvoor het geen zin heeft om het rekenkundig gemiddelde uit te rekenen, wel getypeerd zou kunnen worden door modus of mediaan, is tamelijk misleidend.

Tenslotte lijkt het een grapje van het pechduiveltje, dat de enige formule, die in het gehele boek voorkomt, een fout bevat.

De „ideale” indexformule van Fisher is niet gelijk aan de uitdrukking, die op blz. 113 wordt vermeld, maar gelijk aan de wortel daaruit!

Deze en dergelijke fouten doen aan de waarde van het boek echter weinig af. O.i. is de schrijfster er dan ook heel goed in geslaagd, om het doel dat zij zich in het voorwoord gesteld heeft, te bereiken. Zij toont de lezer vele interessante zijden van het statistische landschap, welke de Baedeker-toerist meestal onopgemerkt voorbijgaat en haar vlotheid verheft zich, om het in vaktermen te zeggen, met zeer grote waarschijnlijkheid op significante wijze boven het peil, dat voor dergelijke publicaties gebruikelijk is.

UIT HET BUITENLAND

Nationalisatie en het accountantsberoep

In een redactioneel artikel met het opschrift „Lifting the veil” in *The Accountant* van 10 Mei 1947, wordt het volgende vermeld.

De positie van de accountant met betrekking tot de verschillende nationalisatie plannen is voor een klein deel opgehelderd. Twee punten schijnen tenminste het stadium bereikt te hebben, dat als definitief kan gelden, n.l.

- 1e. een groot aantal onderzoeken gaat verloren voor de public accountant;
- 2e. blijkbaar wordt geen schadeloosstelling overwogen voor hen, die de opdrachten verliezen.

Een volgend punt waarmede rekening moet worden gehouden, doch dat nog niet in zulk een definitief stadium is gekomen, is het voornemen, dat een interne accountantsdienst zal worden opgericht voor elke generationiseerde bedrijfstak, gerecruteerd uit de ringen van gekwalificeerde accountants, doch naar het is te vrezen zijn toekomstig aanvullend personeel zal verkrijgen uit hen, die slechts het examen Civil Service hebben afgelegd.

De Redactie vindt deze beslissingen uit economische en politieke overwegingen onjuist. Het behoeft geen betoog, dat menige accountantsfirma zwaar zal worden getroffen. Voor ettelijke jaren zullen deze firma's worden beroofd van een belangrijk deel hunner inkomsten, door politieke maatregelen.

De Regering is bezweken voor het argument, dat opdrachten gewoon-

lijk per jaar worden verstrekt. Juridisch is dit juist, doch het wordt betwijfeld of de Minister van Arbeid dit argument zou gebruiken tegenover een machtig vakverbond. Auditors behouden gewoonlijk hun opdrachten even langdurig als het geval is met dienstbetrekkingen die normaal opzegbaar zijn met inachtneming van een usantiële termijn.

Over de oprichting der accountantsdiensten maakt de Redactie zich zeer ongerust, indien de staf uiteindelijk zou worden samengesteld uit „Whitehall” accountants. Het is zeer noodzakelijk dat onze praktijk zo uitgebreid mogelijk is, teneinde zo goed mogelijk van onze ervaring profijt te kunnen trekken. Het accountantsberoep is levend en in volle ontwikkeling. Het is niet aanvaardbaar, zonder een groot verlies aan doelmatigheid, te worden gecontroleerd op eenzelfde wijze als gebruikelijk is bij de Civil Service. Het betreft hier commerciële concerns. Hoe beter de opleiding en ervaring is van de ambtenaren, die verbonden zullen worden aan deze Diensten, hoe groter hun geschiktheid zal zijn om de fundamentele accountantsopvattingen door te voeren.

De Redactie meent, dat men het best gebruik zou kunnen maken van de geaccumuleerde ervaring van de firma's, die in het verleden als auditor zijn opgetreden bij de 800 afzonderlijke mijnondernemingen welke nu zijn verenigd in de National Coal Board. Indien vergelijkingen der resultaten met die der vorige jaren mogelijk zullen blijven, moeten de rekeningen der afzonderlijke delen gehandhaafd blijven, zij het, dat zij volgens een uniform schema zullen moeten worden uitgewerkt. Elke eenheid zou gecontroleerd kunnen worden door de huidige auditor, waardoor tevens onbillijkheden zouden kunnen worden voorkomen. De resultaten zouden kunnen worden samengevoegd in divisional accounts.

Ch. H.

MEDEDELING VAN HET NEDERLANDSCH INSTITUUT VAN ACCOUNTANTS

Het bestuur van het Nederlandsch Instituut van Accountants, daartoe gemachtigd op grond van artikel 6 der Statuten, heeft in zijn vergadering van 5 September 1947 tot lid van het N.I.v.A. benoemd de heren:

D. Robijns, Amsterdam,

H. J. Rozema, Hengelo,

beiden in het bezit van het Accountantsdiploma van het Instituut;

W. J. Rinkel Jr. ec. drs., Amsterdam,

L. J. M. Roozen ec. drs., 's-Gravenhage,

beiden in het bezit van het Accountantsdiploma van de Universiteit van Amsterdam.

INGEKOMEN BOEKEN

Dr. Jac. de Roy, Enige grondslagen voor de Balans der Onderneming. Uitgeverij Wijt, Rotterdam, f 10,—.

Prof. Mr. J. Eggers, Prae-advies over Vormen van nietigheid en van bekrachtiging van rechtshandelingen, Broederschap der Candidaat-Notarissen.

F. Kuipers, Erfenis en huwelijk in de Wet op de Vermogensaanwasbelasting, Efficiency bureau voor administratieve organisatie Taylor-Nijmegen, f 3,—.